

- Annu! Herää! kuiski Unna kontallaan Annun vieressä uniteltassa.

- Joo joo, ihan just, vastasi Unna.

- Annu, herää nyt! Unna sanoi tiukemmin, - ne ovat täällä taas!

Siinä samassa Annun silmät räpsähtivät auki ja hän nousi vikkelästi istumaan. Samassa Annu kömpi ulos uniteltasta siskonsa perässä. He hiipivät olohuoneen ikkunan eteen hiiren hiljaa ja sitten Unna veti sälekaihtimet hitaasti ylös.

Kuu valaisi kauniisti Värinauttien lumista takapihaa ja Värinautit huokaisivat ihastuksesta.

Takapiha oli täynnä metsän eläimiä. Oravat leikkivät puissa, pikkulinnut herkuttelivat lintulaudan siemenillä ja pöllö tarkkaili menoa männyn yläoksalta. Jänis istui kuusen alla ja näytti odottavan jotain. Pian toiselle puolelle pihaa ilmestyi toinen jänis.

Annu ja Unna ihastelivat metsän eläinten touhuja vielä pitkän aikaa, kunnes molemmat nukahtivat vilttien alle ikkunan eteen, aivan kuten aikaisempinakin vuosina, kun metsän eläimet olivat vierailleen ystäviensä Värinauttien takapihalla.